

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 г 13/2023
14.11.2023. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија Весне Субић, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Јелене Ивановић, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа пуномоћник Рајко Јелушић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Врховног суда Р4 г 9/2023 од 28.08.2023. године, у седници одржаној 14.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Врховног суда Р4 г 9/2023 од 28.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Решењем Врховног суда Р4 г 9/2023 од 28.08.2023. године одбијен је, као неоснован, приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету Врховног суда Рев 14613/2022.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу, због погрешне примене материјалног права. У жалби је навео да је суд приликом доношења побијаног решења погрешно оценио да предлагачу није повређено право на суђење у одређеном року у предмету Врховног суда Рев 14613/2022 јер је поступак у тој правној ствари трајао седам година и шест месеци, па је очигледно да је инструкциони рок од пет година прекорачен, зашта не постоје прихватљиви разлози. Предмет се дуго налазио у другостепеном суду (укупно 2,5 година) ради се о старом предмету у ком је предвиђено хитно поступање, због старости, тако да није тачна констатација Врховног суда у побијаном решењу да није било посебних разлога за убрзање поступка и прекоредно одлучивање, при чему се, по становишту предлагача, не ради о чињенично и правно сложеном предмету. Предложио је да Врховни суд преиначи првостепено решење од 28.08.2023. године тако што ће усвојити приговор предлагача и утврдити да је дошло до повреде права на суђење у разумном року у предмету Рев 14613/2022.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 16. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15, 92/23), Врховни суд је без испитног поступка, применом члана 17. став 4. истог Закона, оценио да је жалба неоснована.

Из списка предмета Врховног суда Р4 г 9/2023 утврђено је да је предлагач поднео Врховном суду приговор ради убрзања поступка у предмету Врховног суда Рев 14613/2022. Одлучујући о подентом приговору Врховни суд је спровео испитни поступак, па је након извештаја судије известиоца утврдио да је тужилац Вишем суду у Београду поднео тужбу 31.12.2015. године, ради накнаде материјалне штете против тужене Републике Србије, ББ из ... и ВВ из ..., да је донета првостепена пресуда П 2169/15 од 27.11.2017. године експедована 10.01.2018. године, да је Апелациони суд у Београду, одлучујући о жалби тужене, својим решењем Гж 1555/18 од 28.05.2020. године укинуо првостепену пресуду у ставу првом, трећем и четвртном изреке и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку Виши суд у Београду је решењем П 1843/20 од 21.01.2021. године прекинуо поступак у тој парници до окончања парнице пред Основним судом у Лазаревцу П 493/2022, да би Апелациони суд у Београду решењем Гж 1311/21 од 17.03.2021. године укинуо наведено решење о прекиду поступка и предмет вратио првостепеном суду, који је, након одржане главне расправе, на рочишту одржаном дана 01.07.2021. године, донео пресуду П 1843/20 од 01.07.2021. године, која је експедована странкама 29.07.2021. године. Апелациони суд у Београду, одлучујући о жалбама парничних странака, донео је пресуду Гж 6286/21 од 12.05.2022. године, која је странкама експедована дана 06.07.2022. године. Против другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију дана 09.08.2022. године, предмет је достављен Врховном суду и дат је у рад судији известиоцу дана 06.10.2022. године. До дана подношења приговора није донета одлука о ревизији.

Анализирајући дужину трајања поступка, Врховни суд је закључио да је приговор предлагача неоснован, те да се ради о парничном поступку у коме се суди у границама разумног рока, да укупно трајање поступка од седам година и шест месеци од дана подношења тужбе суду па до дана подношења приговора ради убрзавања поступка није неразумно дуго, имајући у виду да је предмет правоснажно окончан пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6286/21 од 12.05.2022. године. Предмет спора је накнада материјалне штете, што значи да се ради о предмету који није приоритетан у ком би посебни критеријуми хитности налагали прекодредно решавање, нити је предлагач указао на посебан значај овог спора у том смислу да је прекоредно решавање потребно због неког његовог личног својства (старост, болест или слично).

Врховни суд сматра да је адекватном анализом дужине трајања поступка, као и предузетих процесних радњи од стране суда, правилно закључено да приговор предлагача није основан. У конкретном случају правилно је оцењено да је целокупан поступак од подношења тужбе па до одлучивања о приговору трајао у границама разумног рока.

Наиме, одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природе и врсте предмета

суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ценећи жалбене наводе, имајући у виду да је предлагач тражио да се утврди повреда права на суђење у разумном року посебно због дугог трајања поступка пред Апелационим судом у Београду, при чему је предмет по ревизији достављен Врховном суду 28.09.2022. године, а судији известиоцу дат у рад 06.10.2022. године, правилно је Врховни суд одбио приговор за убрзање поступка, јер пред ревизијским судом није учињена повреда права на суђење у разумном року. При томе, Врховни суд је посебно имао у виду и чињеницу да је о ревизији у предмету Врховног суда Рев 14613/2022 донета одлука на седници већа 27.09.2023. године, да је одлука израђена и експедована из суда 30.10.2023. године, дакле пре доношења одлуке о жалби предлагача изјављеној против решења Врховног суда Р4 г 9/2023 од 28.08.2023. године.

Предлагач није успео у поступку по жалби, због чега нема право на трошкове поступка које је тражио и определио у жалби, а у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку који се примењује и у поступку за заштиту права на суђење у разумном року.

**Председник већа судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић